

LA CERDANYA *sandra adam*

«No puc esperar» | Puigcerdà s'ha adherit a la campanya del Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya que porta per títol «No puc esperar». Aquesta campanya pretén crear una xarxa de bars, restaurants i botigues que cedeixen el seu lavabo en cas que una persona afectada per una malaltia gastrointestinal ho necessiti. Els malalts tenen una targeta que els acredita, i els establiments mostren un adhesiu a la porta.

És una iniciativa excel·lent que ja està funcionant a la vila, malgrat que al nostre poble no sempre els establiments són oberts. A més, és possible que no només les persones que tenen una malaltia necessitin anar al bany. Pot ser que qualsevol de nosaltres en un moment donat en pugui tenir la necessitat.

Puigcerdà ja té uns banys públics que en general són nets però queden a deu minuts del nucli antic, vora l'estany. Potser seria una bona opció pensar en uns lavabos públics al centre de la vila per poder fer-ne ús en cas de necessitat.

Roda a la Cerdanya, una vall, quatre estacions | Des de l'any 2008 la Cerdanya Film Commission inicià un projecte dedicat al món del cinema. Actualment el projecte està consolidat gràcies a l'organització de festivals de cinema, tallers d'interpretació i direcció de curtmetratges. Es tracta d'una associació que treballa de manera altruïsta per obrir la comarca a la indústria audiovisual.

L'equip que forma la Cerdanya Film Commission ha realitzat un catàleg de possibles escenaris on poder rodar. Aquest catàleg és una iniciativa excel·lent que permet donar a conèixer la nostra comarca a diferents productores que poden escollir Cerdanya per als seus rodatges. A més, l'associació ha iniciat una campanya internacional sota l'eslògan inspirador *Shoot in Cerdanya, one valley, four seasons* (Roda a Cerdanya, una vall, quatre estacions). De fet, aquest projecte ja ha donat els seus fruits, ja que aquest darrer octubre s'ha gravat en diferents entorns de la comarca un anunci per a una cadena de supermercats sud-americana.

Una feina ben feta que ens donarà més d'una sorpresa.

LA GARROTXA *joan sala*

Besalú, tot un referent per a les editorials | La fira Liberisliber, que se celebra a Besalú, s'ha convertit en no més sis edicions en un referent a escala nacional entre les editorials independents, i resulta cada vegada més *bibliodiversa*, com s'ha comentat aquests dies. En la darrera edició hi van participar quaranta-quatre editorials, un creixement molt important respecte a edicions anteriors, tant pel nombre de participants com per la diversitat dels seus orígens. Atreu molts visitants, tant catalans com estrangers, que van en augment en cada nova edició, ja que se'ls ofereix literatura de qualitat, que no sempre resulta fàcil de trobar en les llibreries convencionals.

Unes exposicions destacables | Ara que comença un nou any i podem fer un cop d'ull al que s'ha esmunyit, pensem que hem de destacar unes exposicions que es van fer a Olot i que van tenir una important acceptació per la seva qualitat. En primer lloc ens referim a la titulada «El tresor més ben guardat», amb Xavi Palomo com a comissari, que va fer una lectura trencadora de l'espai expositiu a partir de les riques col·leccions que es guarden als Museus d'Olot. La mostra es feia en dues seus. Una era la Sala Oberta del Museu de la Garrotxa, amb el títol «Cambra de meravelles». S'hi podien veure més de 300 objectes, entre pintures, marbres, fòssils, monedes, escultures, cartells, fotografies, robes, retrats, dibuixos, mobles, animals dissecats, armadures, ceràmiques, minerals... Era un horror vacui deliciós per apropar el visitant als orígens de les col·leccions. L'altra seu era el Museu dels Sants, on es presentava «Cadàver exquisit. El cos truncat», amb obres mai exposades. Una mostra que ben segur que no s'oblidarà. L'antològica «Miquel Plana, arquitecte del llibre» es va obrir en tretze seus diferents, que van ensenyar la variada projecció d'aquest bibliòfil considerat pioner en el país, per l'excepcionalitat i creativitat

